

Sygn. akt IV Cz 59/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski (spr.)

Sędziowie SO: Dorota Curzydło, Elżbieta Jaroszewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki L. L.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastiana Szewczuka podjętą w dniu 23 maja 2013 roku w sprawie egzekucyjnej Km 17170/13, polegającą na zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego w (...) Bank (...) S.A. we W.

z udziałem wierzyciela (...) w G.

na skutek zażalenia dłużniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 9 października 2013 r., sygn. akt IX Co 3228/13

postanawia: **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt IV Cz 59/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku na podstawie art. 767³ k.p.c. odrzucił skargę dłużniczki L. L. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie Sebastiana Szewczuka podjętą w dniu 23 maja 2013 roku w sprawie egzekucyjnej Km 17170/13, polegającą na zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego w (...) Bank (...) S.A. we W..

W uzasadnieniu wskazał, że z uwagi na fakt, iż zawiadomienie o zajęciu przedmiotowego rachunku bankowego zostało dłużniczce skutecznie doręczone w dniu 27 czerwca 2013 roku, siedmiodniowy termin na wniesienie skargi upływał w dniu 4 lipca 2013 roku. Podniósł, że L. L. zamiast do Sądu Rejonowego w Słupsku, którego właściwość wynikała z treści art. 767 § 1 zdanie czwarte k.p.c., skierowała skargę do Sądu Rejonowego w Wołominie. W rezultacie skarga wpłynęła do właściwego do jej rozpoznania sądu dopiero w dniu 23 lipca 2013 roku, co skutkowało uznaniem jej za spóźnioną i w rezultacie odrzuceniem.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła dłużniczka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy było ustalenie, czy złożenie skargi na czynności komornika, po upływie terminu zaskarżenia wynikającego z art. 767 § 4 k.p.c., spowodowane jej wcześniejszym wniesieniem do niewłaściwego sądu, a następnie przekazaniem do sądu właściwego już po tej dacie, skutkuje jej odrzuceniem.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie III CZP 28/10 (za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex), skarga na czynność komornika powinna zostać złożona we właściwej formie, w odpowiednim czasie i we właściwym miejscu. Jeśli więc została wniesiona do niewłaściwego sądu, rodzi dla strony niekorzystne skutki procesowe. W tym zakresie aktualne pozostają tezy zaprezentowane w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1973 r., II CZ 183/73 (za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex). W szczególności więc datą wniesienia skargi przesłanej do sądu niewłaściwego, jest data nadania jej przez ten sąd do sądu właściwego w urzędzie pocztowym.

W rozpoznawanej L. L. odebrała zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i zajęciu rachunków bankowych w dniu 27 czerwca 2013 roku (k. 24 akt Km 17170/13). Wraz z nim odebrała pouczenie o terminie i sposobie zaskarżenia dokonanych przez komornika sądowego czynności. Należy podkreślić, iż w treści owego pouczenia wyraźnie wskazano, że ewentualna skargę należy wnieść do Sądu Rejonowego w Słupsku w terminie tygodnia od daty odebrania zawiadomienia (k. 27v akt Km 17170/13).

Mimo, iż termin zaskarżenia upływał w dniu 4 lipca 2013 roku, dłużniczka złożyła skargę na czynności komornika dopiero w dniu 8 lipca 2013 roku (data nadania w urzędzie pocztowym – k. 3 akt IX Co 3228/13), przy czym błędnie skierowała ją do Sądu Rejonowego w Wołominie.

Już z powyższego jednoznacznie wynika, że L. L. zaskarżyła dokonane przez komornika sądowego zajęcie rachunku bankowego po terminie, co skutkowało odrzuceniem skargi w oparciu o art. 767³ k.p.c. Bez znaczenia pozostawał przy tym fakt, iż skargę skierował do niewłaściwego sądu, który następnie przekazał ją Sądowi Rejonowemu w Słupsku. Skoro więc owa skarga już w momencie jej nadania w urzędzie pocztowym przez skarżącą była spóźniona, to tym bardziej była taka w chwili wysyłania jej przez Sąd Rejonowy w Wołominie.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., jako bezzasadne.